

faptele infracțiunii „trafic de ființe umane”, și nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

3.1. Totodată, a declarat *apel* împotriva sentinței partea vătămată XXXXX, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care Hadîrcă Rodica să fie achitată din motiv că, în acțiunile inculpatei nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b) Cod penal.

În apelurile declarate de inculpată și victimă, s-a solicitat revocarea măsurii preventive, aplicate în privința inculpatei Hadîrcă Rodica.

4. Prin încheierea din 24 octombrie 2023, a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea avocatului Stratan Corina și a inculpatei Hadîrcă Rodica, cu privire la anularea măsurii preventive, aplicate în privința lui Hadîrcă Rodica.

4.1. În motivarea încheierii instanța de apel a constatat că, urmare a audierii părților și studierii cererii înaintate, a ajuns la concluzia că cererea apărătorului Corina Stratan înaintată în interesele inculpatei Hadîrcă Rodica, privind revocarea măsurii preventive în privința inculpatei, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din următoarele considerente.

În privința inculpatei există o sentință de condamnare, și ținând cont de recomandările CEDO în cauza B. V. Austrie din 27 iunie 1968, precizat 28 martie 1990, prin care s-a reținut că o hotărâre de condamnare pronunțată în prima instanță împotriva căreia sa făcut apel, justifică deținerea celui condamnat.

Astfel instanța europeană a decis că, persoana condamnată în prima instanță, indiferent de împrejurarea dacă a fost sau nu deținută până la acel moment, în ipoteza prevăzută de art.5 par.1 lit. a) CEDO, se găsește în condițiile privative de libertate ”pe baza condamnării” pronunțate împotriva ei.

Totodată, Curtea a reținut că un individ condamnat în prima instanță nu poate fi considerat deținut ”în vederea aducerii sale în fața unei autorități judiciare competente atunci când există motive verosimile de a bănui că a săvârșit o infracțiune, în sensul art.5 par.1 lit. c), ci trebuie privit ca o persoană ce se găsește în situația prevăzută de art.5 par.1 lit. a) care antrenează privarea de libertate după condamnarea de către un tribunal competent.

De asemenea, Curtea a precizat că termenul de „condamnare” este în sensul de „declararea persoanei ca vinovată” („declarație de culpabilitate”), consecutivă stabilirii legale a existenței infracțiunii, cât și aplicarea pedepsei sau a unei alte măsuri privative de libertate.

La caz, instanța de apel a constatat că prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Telenești, din 23 februarie 2023, Hadîrcă Rodica XXXXX a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 165 alin. (2), lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a gestiona resurse umane și transport de persoane pe un termen de 5 (cinci) ani, prin urmare, măsura preventivă, în speță a fost menținută în scopul executării pedepsei, iar cererea înaintată este inadmisibilă.

5. Nefiind de acord cu încheierea din 24 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a declarat *recurs* avocatul Stratan Corina în numele inculpatei Hadîrcă Rodica, prin care a solicitat **casarea încheierii** Curții de Apel Cahul din 24 octombrie

2023, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea apărării cu privire la anularea măsurii preventive aplicate în privința lui Hadîrcă Rodica.

5.1. În motivarea cererii de recurs apărătorul inculpatei a invocat că, măsura preventivă cu anunțarea în căutare a lui Hadîrcă Rodica, ar face imposibilă prezența inculpatei la procesul de judecată, deoarece Hadîrcă Rodica are actul de călătorie expirat, precum și în cazul în care va fi reținută, copiii acesteia ar rămâne fără supraveghere deoarece se află doar în grija ei exclusivă. Ar putea veni acasă ca să participe la procesul de judecată în ordine de apel. Astfel, consideră necesar de a fi revocată măsura preventivă aplicată în privința Hadîrcă Rodica.

Totodată, nu este de acord cu poziția instanței de apel, deoarece a fost aplicată măsura preventivă prin extensie, care de facto și de jure nu își găsește justificare legislativă.

Consideră că, argumentul instanței de apel nu justifică respingerea cererii de revocare a măsurii preventive și a încheierii de anunțare în căutare a inculpatei. Chiar dacă există o hotărâre a instanței de fond, pentru că în atare condiții inculpata este nevinovată conform art. 8 Cod procedură penală și art. 6 § 2 CEDO, deoarece nu există o hotărâre definitivă în privința acesteia.

Susține că, instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor de fapt și de drept invocate de către partea apărării privind necesitatea revocării măsurii de arest preventiv din 25.03.2021, și a măsurii de anunțare în căutare din 28.05.2019.

În drept, indică prevederile art. art. 10 alin. (1), art. 66, 68 alin. (1), pct. 7), alin. (2), 195 alin.(2), (3) Cod procedură penală, și art. 6 § 2 a Convenției Europene.

6. Judecând recursul, în baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, completul de judecată a Curții Supreme de Justiție concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, procedura judecării recursului împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces.

În corespundere cu prevederile art. 420 alin. (2) Cod de procedură penală, încheierile instanței de apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia recurată, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.

Conform art. 437 alin. (2) Cod de procedură penală, încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.

Potrivit art. 185 alin. (4), 186 alin. (11), 188 alin. (6) Cod de procedură penală, încheierea privind arestarea preventivă și arest la domiciliu poate fi atacată cu recurs în instanța ierarhic superioară. Hotărârea judecătorească de prelungire a duratei de arestare preventive și arest la domiciliu poate fi atacată cu recurs în instanța ierarhic superioară.

Dispoziția art. 311 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că recursul împotriva încheierii judecătorului de instrucție privind aplicarea sau neaplicarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, privind prelungirea sau refuzul de a prelungi durata ei, privind liberarea provizorie sau refuzul liberării provizorii se depune de către procuror, învinuit, apărătorul său, reprezentantul său legal în instanța care a

adoptat încheierea ori prin intermediul administrației locului de deținere, în termen de 3 zile de la data adoptării încheierii. Pentru persoana arestată, termenul de 3 zile începe să curgă de la data înmânării copiei încheierii.

Potrivit art.195 alin.(2) Cod de procedură penală, măsura preventivă se revocă de către organul care a dispus-o în cazul în care au dispărut temeiurile pentru aplicarea acesteia, iar alin.(5) al aceluiași articol prevede situațiile în care măsura preventivă încetează de drept. Important este de menționat că art.195 Cod de procedură penală nu reglementează procedura de înlocuire, revocare sau încetare a măsurii preventive aplicate în baza art.395 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, de vreme ce nu a fost aplicată în baza riscurilor menționate la art.176 alin.(1) Cod de procedură penală.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că norma art.329 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, la judecarea cauzei, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, instanța este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

În cazul aplicării arestării preventive, hotărârea instanței poate fi atacată, în termen de 3 zile, în instanța ierarhic superioară cu recurs, care se va judeca conform prevederilor art. 311 și 312, care se aplică în mod corespunzător. În cazul aplicării sau prelungirii măsurii preventive sub formă de arest sau de arest la domiciliu de către Curtea Supremă de Justiție, hotărârea acesteia poate fi atacată cu recurs, care se va examina de alți 3 judecători ai Curții Supreme de Justiție.

Astfel, Curtea Constituțională prin decizia sa, nr. DCC35/2016 din 14.06.2016, a precizat că, prin limitările instituite de prevederile art. 329 alin. (2) Cod de procedură penală legiuitorul a urmărit să asigure celeritatea procedurilor și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive, dar în același timp oferind garanții adecvate persoanelor private de libertate (punctul 35 al deciziei).

Prin urmare, din analiza coroborată a normelor invocate supra, rezultă că, încheierea privind revocarea arestului preventiv, cu excepția încheierii privind aplicarea arestului, nu este pasibilă de atacare în instanța ierarhic superioară, deoarece în ședința de judecată inculpatului îi sunt garantate toate drepturile procesuale. Prevederea unei căi de atac pentru asemenea încheieri ar periclita procesul de judecare a cauzei într-un termen rezonabil (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 15.04.2013, nr.1 - Despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației de procedură penală privind arestarea preventivă și arestarea la domiciliu, pct. 51, 63, 61 și 66).

Completul de judecată a Curții Supreme de Justiție reiterează că, dreptul la contestarea dispunerii măsurilor preventive nu presupune accesul la toate căile de atac și la toate instanțele judecătorești prevăzute în Codul de procedură penală.

În acest sens, referindu-se la garanțiile unui control judiciar asupra măsurilor preventive, Curtea Europeană a reiterat că intervenția unei singure autorități este conformă cu articolul 5 § 4 din Convenția Europeană, cu condiția ca procedura urmată să aibă un caracter judiciar și să îi acorde persoanei vizate garanții adecvate (Malai vs Moldova, 13 noiembrie 2008, § 29).

Prescripțiile de drept enunțate supra denotă, clar și concludent că, la faza judecării cauzei, legea procesual penală prevede calea de atac - recursul doar pentru hotărârile judecătorești privind aplicarea și prelungirea duratei de arestare preventive și arest la domiciliu, iar încheierea prin care a fost respinsă cererea privind încetarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv nu este susceptibilă de a fi atacată separat cu recurs, argumentele privind dezacordul cu aceasta urmând a fi invocate doar în recursul declarat împotriva hotărârii în fond.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge, dacă este inadmisibil.

Prin urmare, având în vedere faptul că hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege, Completul de judecată apreciază că exercitarea unei căi de atac ce nu este prevăzută de lege este inadmisibilă.

Totodată, în prezența circumstanțelor enunțate supra, instanța de recurs nu se va expune asupra motivelor invocate în recurs, nici nu va purcede la examinarea fondului recursului, deoarece soluția de respingere a recursului ca inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de recurs nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui recurs exercitat în mod legal.

7. Reieșind din cele expuse, în conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil, recursul declarat de către avocatul Stratan Corina în numele inculpatei Hadîrcă Rodica, împotriva încheierii Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2023, prin care s-a respins cererea apărătorului privind încetarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv în privința lui Hadîrcă Rodica.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Mânăscuță Igor